

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WILBUR SMITH

NEHİR TANRISI

ALTIN KİTAPLAR

**ALTIN KİTAPLAR
YAYINEVİ**

ISBN 975 - 405 - 416 - 9
93-34-y-0131-217

Kitabın Orijinal Adı	RIVER GOD
Yayın Hakları ©	WILBUR SMITH AKCALI - TUNA ALTIN KİTAPLAR YAYINEVİ
Kapak Resmi	ŞAHİN KARAKOÇ
Kapak Düzeni	FATMA BOZKURT
Dizgi-Baskı	ALTIN KİTAPLAR BASIMEVİ 1. BASIM / AĞUSTOS 1993

Bu kitabın Türkiye'de her türlü yayın hakları
Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu gereğince
Altın Kitaplar Yayınevi'ne aittir.

Celâl Ferdi Gökçay Sk. Nebioğlu İşhanı
Cağaloğlu - İstanbul
Tel: 522 40 45 - 526 80 12
511 51 00 - 511 32 26
Faks: 526 80 11

WILBUR SMITH

**NEHİR
TANRISI**

TÜRKÇESİ:

Mehmet Harmancı

Yazarın Yayınevimizden Çıkan Kitapları:

BENCİL (Courtney Dizisi)

FIRTINA (Courtney Dizisi)

BİR SERÇE DÜŞTÜ (Courtney Dizisi)

ALEV KİYILARI (Courtney Dizisi)

HÜKME DENLER (Courtney Dizisi)

GAZAP (Courtney Dizisi)

LEOPAR KARANLIKTA AVLANIR (Ballantyne Dizisi)

MELEKLERİN GAZABI (Ballantyne Dizisi)

ŞAHİN (Ballantyne Dizisi)

SÜREK AVI (Ballantyne Dizisi)

LANETLİLER KÖRFEZİ

MACERACILAR

ŞEYTAN ÇIĞLIĞI

BİR AVUÇ KUM

DENİZ KADAR AÇ

VAHŞİ ADALET

GÜNEŞ KUŞU

ALTIN MADENİ

ELMAS AVCILARI

TUZAK

ŞİMDİ ÖLMEK ZAMANI

FİLLERİN ŞARKISI

Wilbur Smith Üzerine

İngiliz bir ailenin çocuğu olan Wilbur Smith 1933'de Zambiya'da doğdu. Güney Afrika'da öğrenim gördü. Rhodes Üniversitesinin Ticaret Bölümünü bitirdikten sonra iş hayatına atıldı ve bir fabrika sahibi oldu. Bu işi 1964'e kadar sürdürdü. O yıl yayınlanan ilk romanı (When the Lion Feeds) «BENCİL»'in olağanüstü bir başarı kazanması üzerine kendini tamamen yazarlığa verdi. Ondan sonraki romanları da çok başarılı oldu. Eleştirmenlerin takdirleriyle karşılandı ve birçok ödül kazandı. Romanlarının çoğu filme alındı. Wilbur Smith şimdi karısıyla birlikte Cape Town'da yaşıyor. Çok usta bir vahşi hayvan avcısıdır. Golf, balıkçılık ve dağcılık severek uğraştığı diğer spor dallarıdır.

WILBUR SMITH

c/o Charles Pick Consultancy

Flat 3.3 Bryonston Place

London W1h 7 FN / ENGLAND

Dökme fırınından çıkan erimiş maden gibi parlak nehir ağır ağır akıyordu çölde. Gökyüzü sıcaklığın buğusuyla titreşiyor, güneş sanki bakırcı çekicinin darbeleriyle her şeyi dövüyordu. Nil nehrini çevreleyen alçak tepeler darbelerin etkisiyle sarsılıyor gibiydi.

Teknemiz papirüs yataklarının yakınından geçerken, su taşıyan sakaların gergin ve uzun kollarındaki su kovalarının gacırtılarını duyabiliyorduk. Bu ses teknenin burnundaki kızın şarkısıyla uyum içindeydi.

Lostris on dört yaşındaydı. Onun kızıl kadın ayının ilk kez çiçek açtığı gün Nil en son taşkınına başlamış, Hapi rahipleri bu olayı çok talihli bulmuşlardı. Bebeklik adını atarak ona verdikleri kadınlık adının anlamı 'Suların Kızı' demekti.

Onu o gün öylesine canlı hatırlıyorum ki... Yıllar geçtikçe daha da güzelleşecek, ancak bakire kadınlığın parıltısı asla o günkü kadar güçlü olamayacaktı. Teknedeki erkeklerin hepsi, hatta kürek çeken savaşçılar bile bunun farkındaydılar. Ne ben, ne de onlar, gözümüzü kızıdan ayıramıyorduk. Kız beni yetersizlik duygusuyla dolduruyor, içime derin bir özlem yayıyordu; ben her ne kadar hadımsam da, bir kadının vücudunun zevkini tattıktan sonra hadım edilmişim.

"Taita," diye seslendi bana. "Sen de benimle şarkı söyle!" İstedliğini yapınca sevinçle gülümsedi. Fırsat buldukça beni yanından ayırmamasının nedenlerinden biri de sesimdi; tenor sesim onun o güzel sopranosunun kusursuz denecek kadar tamamlardı. Ona öğrettiğim eski köylü aşk şarkılarından birini okumaya başladık:

Kalbim yaralı bir bıldırcın gibi titrer
Sevdiğimin yüzünü görünce
Yanaklarım seher göğü gibi kızarır
Onun gülümsemesinin ışıyla...

Arka taraftan başka bir ses bizimkine karıştı. Bu güçlü ve gür bir erkek sesiydi, ancak benimkinin berraklığı ve saflığından eser yoktu. Benim sesim şafağı karşılayan bir ardıç kuşuna benzetilebilirse, bu genç ses de bir aslanın sesi olabilirdi.

Lostris başını çevirdi, gülümsemesi Nil'in üzerindeki güneş ışınları gibi parıldıyordu. Gülümseme oyununu oynadığı adam benim dostumdum, belki de tek sadık dostum, ama yine de genzimi yakan kıskançlığın acı tadını hissettim. Ancak onun gibi ben de, Tanus'a sevgiyle bakıp gülümsedim.

Tanus'un babası Pianki, yani Lord Harrab, Mısırlı soyluların ileri gelenlerinden biri, annesiye özgür bir Tehenu kölesinin kızıydı. Kadın kendi insanların pek çoğu gibi sarışın ve mavi gözlüydü. Tanus daha küçük bir çocukken bataklık hummasından ölmüş olduğu için onu pek de iyi hatırlayamıyordum. Ancak yaşlı kadınlar her iki krallıkta böylesine bir güzelliğin çok ender görüldüğünü söylerlerdi.

Öte yandan, Tanus'un babasını, bir zamanlar Firavun'un servetiyle kıyaslanabilecek servetini ve büyük topraklarını kaybetmesinden önce de tanırdım. Esmer teni, cılalı obsidyen taşı renginde Mısırlı gözleriyle, güzelden çok güçlüydü ama cömert ve soylu bir yüreği vardı; kimileri için fazla cömertti ve insanlara fazla güvenirdi; sonunda kalbi dost bildikleri tarafından kırılmış olarak, tek başına, Firavun'un güneşinden yoksun kalarak, karanlıklar içinde ölmüştü.

Böylece Tanus hem annesinden, hem babasından, dünyevi servet dışında, en iyi şeyleri miras almıştı. Doğası ve gücü açısından babasını, güzelliğiyle de annesini andırırdı. Neden hanımımın onu sevmesini kıskanıyordum ki? Hadım olan zavallı ben de Tanus'u severdim aslında. Hoş hadım olmasaydım ve tanrılar beni köleden daha yüksek biri olarak yaratmış olsalardı bile, kıza ben sahip olamayacaktım. Ama insan doğası bir gariptir işte; asla sahip olamayacağım şeyin açlığını çekiyor ve olanaksız hayal ediyordum.

Lostris burundaki minderin üstünde otururken köle kızlar ayakları dibinde yere çökmüşlerdi. Birer panter kadar esnek olan Kuş'lu iki kara küçük kız çırılçıplaktı ve boyunlarında sadece altın boyunduruklar vardı. Lostris'in üzerinde bir kartal kanadı kadar beyaz pamuklu bir etekten başka bir şey yoktu. Güneşin okşadığı vücudunun üst kısmı Biblos

dağlarındaki cilalı sedir ağaçlarının incirler rengindeydi. Uçları kırmızı göğüsleri koparılmaya hazır incirler gibiydi.

Kız resmi perukasını çıkarmış, saçlarını kalın bir ip gibi göğüslerinden birinin üzerinden sarkıtmıştı. Gözlerinin çekikliği, gözkapasının üstüne ustaca sürdüğü toz bakırtaşının gümüşü yeşiliyle daha da vurgulanmıştı. Gözleri Nil'in sularının azaldığı ve değerli alüvyon birikimini kıyıya yığıldığı zaman aldığı o koyu ve daha duru yeşildendi. Memeleri arasında altın bir zincir ucunda, altın ve lapis lazuli taşından yapılmış Nil tanrıçası Hapi'nin bir heykelciği sallanmaktaydı. Bu kusursuz parçayı ona kendi ellerimle yapmıştım.

Tanus birden sağ elini yumruk yapıp kaldırdı. Kürekçiler tek küreklerini aynı hareketle güneşte parıldatarak kaldırdılar. Tanus dümen küreğini suya daldırdı, iskele tarafındaki kürekçiler küreklerini suya batırıp geri, sancak tarafındakiler hızla ileri ittiler, sonra iki taraf birden aynı yönde kürekleri çekince tekne ileri fırladı. Kenarlarında Horus'un mavi gözleri çizilmiş olan teknenin burnu papirüs duvarını yararak nehirden çıkıp ötedeki lagun gölünün sakin sularına girdi.

Lostris şarkıyı kesip ileri baktı. Zarif eliyle işaret ederek, "İşte oradalar!" diye bağırdı. Tanus'un birliğinin öteki tekneleri lagunun güney ucunda atılmış bir ağ gibi durmuşlar, büyük nehrin ana girişini keserek o yandan kaçıış önlemlerdi.

Tanus çatışmanın en şiddetli olacağını bildiği kuzey yönünü seçmişti kendine. Bunun böyle olmamasını isterdim. Korkák falan değilim; ama hanımımın güvenliğini düşünmek zorundayım. Lostris epey numara çevirdikten sonra *Horus'un Soluğu*'na binmeyi başarmıştı. Babası onun ava katıldığını öğrenince başım belaya girecekti. Üstelik onun bütün bir gün Tanus'un yanında olmasından sorumlu olanın ben olduğum anlaşılınca, ayrıcalıklı durumum bile beni onun öfkesinden koruyamayacaktı. Bu delikanlı konusundaki talimatı çok kesindi.

Ancak tekne de huzursuz olan tek kişi de bendim sanırım. Ötekiler heyecandan yerlerinde duramıyorlardı. Tanus bir el işaretiyle teknenin hızını kestirdi, tekne kayarak durdu. Yemyeşil sular o kadar sakindi ki, başımı uzatıp baktığımda, her zaman olduğu gibi şaşıttım güzelliğimin bunca yıldır devam etmiş olmasına. Bence yüzüm, başımı çevreleyen mavi lotus çiçeklerinden bile daha güzeldi. Ancak tayfalar birden hare-

kete geçtiklerinden kendime hayran olacak fazla zaman bulamadım.

Tanus'un subaylarından biri direğe onun özel bayrağını çekti. Bu kuyruğunu kaldırmış, çenelerini açmış mavi bir timsah resmiydi. Sadece On Binin En İyisi rütbesinde olan bir subayın kendi bayrağı olurdu. Tanus daha yirmi yaşına gelmeden bu rütbeye ve Firavun'un seçkin muhafızlarının oluşturduğu Mavi Timsah Tümeninin komutasına getirilmişti.

Direğe çekilen bayrak avın başlaması için işaretledi. Ufukta küçük görünen diğer teknelerin kürekleri uçan yaban kazlarının kanatları gibi inip kalkmaya başlamıştı. Tanus uzun bronz bir tüp olan gongu arkadan suya indirip başını suyun içine soktu. Aynı madenden bir tokmakla vurunca suyun içinde yayılacak olan tiz ses avımızı şaşkına çevirecekti. Sakin yaradılışlı olan ben bunun öldürücü bir öfkeye dönüşebileceğini bilirdim.

Tanus bana bakıp güldü. O heyecanı içinde bile benim kaygılarımı sezmişti. Kaba bir askere göre olağanüstü bir sezgi yeteneği vardı. "Taita, arkaya gel!" diye emretti. "Gongu sen çalacaksın. Böylece bir süre o güzel postunun güvenliğini düşünmekten vazgeçersin."

Onun bu kabalığı beni incitmişse de, çağırdığı için sevinmiştim, çünkü kış sudan epey yüksekti. İsteğini hiç de onurlu olmayan bir aceleyle yerine getirirken, "Hanıma dikkat et," dedim sert bir sesle. "Duydun mu, çocuk? O da senin kadar çılgındır, sakın onu kışkırtayım deme." Bir zamanlar öğrencim olduğu ve o asker kışına pek çok kere değneği indirdiğim için on binlerin bu ünlü komutanıyla böyle konuşmaya hakkım vardı. O günlerde olduğu gibi, yine küstahça bakıp güldü bana.

"O hanımı benim ellerime bırakmanı yalvarırım, eski dostum," dedi. "İnan bana, bundan daha fazla istediğim bir şey olamaz." Bu saygısızlığı için onu azarlamak için duraklamadan aceleyle arka taraftaki yerime gittim. Tanus da yayını aldı.

Bu yay ordu içinde, hatta büyük nehrin şelalelerden denize kadar olan bölümünde ün salmıştı. Elindeki zayıf yaylarla artık yetinemediği zaman bunu ona ben tasarlayıp yapmıştım. Vadilerimizde yetişen zayıf tahtalardan başka bir madde aramız gerektiğini söylemiştim; belki de Hititler ülkesinden zeytin ağacı ya da Kuş ülkesinden abanoz ağacı